

MORSKIE PLANOWANIE PRZESTRZENNE - CZĘŚĆ SZCZEGÓŁOWA

Dr hab. Tomasz Bąkowski
Profesor Uniwersytetu Gdańskiego

Kierownik Katedry Prawa Administracyjnego Uniwersytetu Gdańskiego, wykładowca akademicki, członek Rady Krajowej Szkoły Administracji Publicznej, członek Rady Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów (w latach 2012-2018), członek Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Budowlanego (w latach 2012-2016). Autor licznych publikacji naukowych i opracowań praktycznych. Radca prawny - specjalista z zakresu prawa administracyjnego.

uwarunkowania prawne morskiego planowania przestrzennego

pojęcie morskiego planowania przestrzennego

Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne obszarów morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej oznacza proces, za pośrednictwem którego właściwe organy analizują i organizują wykorzystanie obszarów morskich, aby osiągnąć cele ekologiczne, gospodarcze i społeczne.

(dyrektywa 2014/89/EU, u.o.m.)

źródła prawa planowania i zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich

pojęcie źródeł prawa

- w sensie formalnym - każdy akt, który w danym systemie prawa uważa się za źródło norm prawa (ustawa, rozporządzenia, rozstrzygnięcia sądów)
- w sensie materialnym - czynniki społeczne, polityczne, ekonomiczne warunkujące treść prawa
- w sensie źródeł poznania prawa - dokumenty i inne nośniki informacji, na podstawie których można ustalić treść norm prawnych (oficjalne, nieoficjalne)

materialne źródła prawa planowania i zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich

- ograniczony charakter zasobu, jakim jest przestrzeń morską przy równoczesnym wysokim i szybko rosnącym popycie na wykorzystywaniu przestrzeni morskiej w różnych celach
- konkurencyjne formy eksploatacji obszarów morskich (obronność, badania, transport, rybołówstwo, przemysł wydobywczy, produkcja energii, akwakultura, sport i turystyka)
- ochrona środowiska i dziedzictwa kulturowego
- tworzenie transgranicznych i morsko-lądowych systemów przepływów
- integracja planistyczno-inwestycyjna morza i lądu

formalne źródła prawa planowania i zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich

ściśle ukierunkowane przedmiotowo

- dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/EU z 23.07.2014 ustanawiająca ramy planowania przestrzennego obszarów morskich (Dz.U.U.E.L.2014 Nr 257, str.135)
- ustawa z 21.03.1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r., poz. 2214 ze zm.)
- rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej oraz Ministra Infrastruktury i Budownictwa z 17.05.2017 r. w sprawie wymaganego zakresu planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1025)

formalne źródła prawa planowania i zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich

o szerszym przedmiotowo zasięgu

- Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza, sporządzona w Montego Bay 10.12.1982 r. (Dz. U. z 2002 r., Nr 59, poz. 543) - UNCLOS
- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.)
- międzynarodowe i krajowe przepisy dotyczące: ochrony środowiska i dziedzictwa kulturowego, transportu, rybołówstwa, obronności, geologii i górnictwa, budownictwa, energetyki, portów i przystani morskich, ochrony brzegu i in.

przedmiot planowania

- polskie obszary morskie (podział, specyfika)
- przestrzeń o czterech wymiarach

rozporządzenie Rady Ministrów

- status rozporządzenia w systemie prawa
- podmiotowy zakres związania
- rozporządzenie vs akty prawa miejscowego
- postać (tekstowa i graficzna)
- technika redagowania ustaleń planu

rodzaje przeznaczenia

- sztuczne wyspy i konstrukcje
- transport
- infrastruktura techniczna
- ochrona środowiska i przyrody
- ochrona dziedzictwa kulturowego
- rybołówstwo
- akwakultura
- pozyskiwanie energii odnawialnej
- poszukiwanie, rozpoznawanie złóż kopalin oraz wydobywanie kopalin
- turystyka, sport i rekreacja
- obronność i bezpieczeństwo państwa
- inne w zależności od potrzeb planu

funkcje

- podstawowe
- dopuszczalne
- działania prowadzone niezależnie od ustaleń planu

ze względu na charakter ustaleń

- uprawnienia (w tym zasady i warunki ich realizacji)
- zakazy
- ograniczenia
- ustalenia informacyjne

treŚĆ – postaci

- ustalenia ogóle
- przeznaczenia poszczególnych akwenów lub ich wydzielonych części
- informacje o szczególnie istotnych uwarunkowaniach mających wpływ na przyszłe użytkowanie poszczególnych akwenów
- uzasadnienie do szczegółowych rozstrzygnięć dotyczących poszczególnych akwenów

procedury sporządzania i przyjmowania

- uczestnicy
- procedura sporządzania
- procedura przyjmowania
- promulgacja

prawne skutki

- określenie prawnomaterialnego statusu poszczególnych akwenów
- ukonstytuowanie podstawy prawnej do podejmowania indywidualnych rozstrzygnięć
- wpływ na „lądowe” planowanie przestrzenne

- aktualności (DUM, ministrowie)
- legalności (sądy i TK)
- gospodarności (NIK)
- celowości (NIK)
- rzetelności (NIK)

Q&A

Zachęcam